

Roger en Marc Coene – Middelkerke

Tekst: Martine Bourgeois

“Was het niet van mijn gezondheid, maar ik stond nog altijd op het *strange*” (Marc Coene)

Marc Coene is de 3e en laatste generatie van de familie Coene die strandcabines, zeilen en ligstoelen verhuurde in Middelkerke. Omwille van gezondheidsredenen (het bedrijf was té groot geworden en vergde teveel) is Marc uiteindelijk na 26 jaar overgeschakeld naar het helpen bij het uitbaten van een restaurant-brasserie van zijn zoon op de zeedijk in Middelkerke. Zijn vader baatte ook 26 jaar het bedrijf uit en zijn grootvader daarvoor. De kinderen van Marc hebben geen interesse meer om het bedrijf verder te zetten.

Grootvader Romeo Coene deed vervoer met paard en kar, was ook metselaar en zijn vrouw baatte een café uit. Eén maand in de zomer verhuurde hij strandkarren die hij met paard en kar naar het strand bracht; de paarden dienden ook om de badkar naar de zee te trekken.

Roger Coene, de vader van Marc was metselaar, deed vervoer met de *camion* en verhuurde ook strandkarren en strandcabines, ligzetels, strandzetels, strandzeilen, badpakken, handdoeken, badmutsen,... (zie reclamebord met prijzen op de achterkant). De eerste klanten waren hoofdzakelijk Franssprekende Brusselaars, die wel Vlaams kenden als het nodig was..

Marc zelf had het hele jaar door een fulltime job met de strandcabines: in januari begon hij met het aanschrijven van de klanten, vanaf maart begon de opbouw, vanaf Pasen mochten de cabines het strand op. Eind september werden ze weer afgebroken, tijdens de wintermaanden moesten er herstellingen en onderhoudswerken uitgevoerd worden. 21 jaar lang heeft Marc nooit een week *congé* genomen, pas de laatste jaren gingen ze tussen kerst en nieuw een weekje weg.

Marc werkte met 4 vaste personeelsleden en 2 à 3 jobstudenten in de zomer. Uiteindelijk had hij 180 strandcabines, 500 ligzetels, 100 ligstoelen en windschermen. Zijn vader was begonnen met 20 cabines...

De automatisering nam ook geleidelijk aan toe: zijn grootvader werkte met paard en kar, zijn vader met een stootkar, Marc introduceerde later een *remorque* en nog later een jeep. Nu

werkt men zelfs al met opleggers waarop de volledig opgebouwde cabines worden vervoerd. (zie foto's)

Elke kustgemeente hanteerde andere vormen van concessies. in Middelkerke verdeelden de verhuurders het strand onder elkaar, waardoor de concurrentie uitbleef. Vb: links van de trap stond Coulier, rechts Tsjonck, vanaf de Casino richting Oostende was het strand voor Coene.

Vroeger was de concessie een soort verworven recht om een stuk strand uit te baten, nu is het meer gereguleerd: je kan een concessie voor 9 jaar krijgen. Je betaalt een vast bedrag daarvoor aan de gemeente en dan nog 10% extra aan de staat.

De naam van het bedrijf ALBERT is al die jaren dezelfde gebleven. De naam is afkomstig van Albert Dejonghe, de schoonbroer van de grootvader, die ook *coureur* was (en zelfs een keer Parijs-Roubaix heeft gewonnen) en ook een *vélowinkel* had.

De functie van de cabines is ook sterk geëvolueerd in de loop van die 3 generaties. Bij de grootvader waren het badkarren waarin de badgasten zich konden omkleden; het bedrijf verhuurde ook badpakken, badmutsen, handdoeken,.. De kar werd tot aan de waterlijn getrokken waar de dames konden uitstappen zonder dat ze zich op het strand moesten begeven (en zichtbaar waren!). Later bleven de karren op het zachte zand staan, konden de badgasten zich erin omkleden, gaven hun kleren af in een zak aan de verhuurder die ervoor zorgde. Nog later werden vaste cabines verhuurd aan particulieren die er een hele zomer "huizenierden".

De badkarren (weliswaar als vaste cabine) zijn in Middelkerke in voege gebleven tot ca. 2010. Daarna verdwenen ze uit het strandbeeld. In Oudenburg staat nog een mooi gerestaureerd exemplaar!

WIST JE DAT

- Jobstudenten die kwamen helpen in het seizoen, moesten eerst een doop ondergaan (= met kleren en al in de zee gegooid worden)
- Op het einde van de zomer, toen de cabines weer afgebroken werden, was er rattenjacht. Onder de laatste cabines hielden de ratten zich schuil. Als die laatste cabines werden afgebroken, werden de ratten doodgeslagen! Later deelde de gemeente vergif uit, maar dat is nu niet meer toegelaten. Ondertussen zijn de ratten weg...
- Vervoer van badkarren gebeurde in zijn geheel; cabines werden in planken vervoerd en dan opgeslagen ter plekke. Paarden waren handiger om te manoeuvreren op het strand. (Zie foto's.)
- Voeger was er meer ambiance op het strand. De mensen bleven een hele dag op het strand rondhangen, terwijl ze nu eerder op een strandbar neerstrijken en dan weer vertrekken.
Er waren ook veel evenementen zoals de fortbouw van Le Soir, petanquwedstrijden, zangwedstrijden, ... en elke zondag passeerde de fanfare. Men luisterde ook gezamenlijk naar de Tour de France
- Marc en zijn medewerkers werden ook wel 'strandjeanetten' genoemd.
- Baden in zee was oorspronkelijk betalend.

